

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Sacrорvm Ritvvm, Sev Commentaria In Rvbricas Missalis Et Breviarii Romani

In quibus origo cuiusque Ritus, Causæ historicæ, vel mysticæ, ex maiorum ingenio, Theoria, Praxis, Obligatio, & exquisitus Vsus, additis opportunè Decretis omnibus S. Rituum Congregationis, quàm breuissimiè explicantur

Gavanti, Bartolommeo

Antverpiæ, 1646

De Epistola, Graduali, Alleluia, & Tractu, ac de Euangilio. X.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40214

De Epistola, Graduali, Alleluia, & Tractu,
ac de Euanglio. X.

Post ultimam Orationem dicitur^k Epistola: qua finita, à ministris respondetur,¹ Deo gratias. Et similiter quando leguntur plures Lectiones, post singulas dicitur, Deo gratias, preterquam in fine quinta Lectionis Danielis in Sabbatis Quatuor Temporum, & in fine Lectionum Feriae sextae in Parastene, & Sabbati sancti.

[k Epistola.] Sonat Epistola supermissionem, seu supererogationem; quia litteræ, quæ mittuntur, habent aliquid supra id quod viua voce nuntius refert, ideoque Epistolæ vocantur.

Est igitur Epistola Missa supra, siue ultra Testamentum vetus, & Euangeliū, Alcuin, de Diuinis Officiis. Autores legendi Epistolam in Missa fuere Apostoli, & haberet in Liturgia S. Petri; tum Successores Apostolorum, ex Can. 10. Apost. Dion. de Ecclesiast. Hierar. cap. 3. Clem. lib. 2. Conf. cap. 57. Alexander autem Papa, qui dicitur auctor ab Honor. in Gemma cap. 88. fortasse Decreto ritum stabiluit. Ante Anastasium Paulus tantum legebatur, ex Demochare, Tom. 4. cap. 15. deinde vero non solum Pauli legebantur Epistolæ, VValafr. Strabo cap. 22. sed etiam aliorum Apostolorum, & Prophetarum: quod clarè assertit S. Iustin. Apol. 2.

Porrò per totum anni curriculum ex Prophetis & Apostolis collegit & ordinavit Epistolæ & Lectiones sanctus Hieronymus in lib. qui dicitur Lectionarius, vel Comes S. Hier. ut docet Berno cap. 1. Damaso approbante, ex Radulpho Prop. 23. eo fine, ut per Lectionem præparemur ad mysteria, ex Cabasilæ cap. 22.

Et in Lectionibus quidem veteris Testamenti initium esse solet, In die-

bus illis; finis autem, ait Dominus omnipotens: quia in libris illis hæc sèpè sunt in usu. Titulus etiam Sapientiæ communis est Lectioni Proverbiorum, Canticorum & Ecclesiastici; quia hi libri dicuntur Sapientiales, ex SS. Patrum antiquo usu & ritu. In Epistolis vero Pauli eadem de causa fit initium ab ea voce, Fratres; & finis est, in Christo Iesu Domino nostro. In aliis item Apostolicis Epistolis ob eamdem causam utimur initio voce illa Charissimi, visitata à Petro & Ioanne in suis Epistolis, Durand. lib. 4. cap. 16.

Certè in Dominicis Epistola solet esse de novo Testamento; quia Dominicus dies Resurrectionem Domini & tempus gratiæ repræsentat, Durand. lib. 2. de Rit. cap. 18.

Sed, cur ante Euangeliū legitur, cùm sit minoris dignitatis? Primo, quia designat officium Ioannis Baptista, Rupert. l. 1. c. 32. qui fuit virtus que Testamenti, cuius sunt Epistolæ, Innocen. III. lib. 2. cap. 29. Deinde ex Alcuin. mos fuit Apostolorum, ut binante Dominum irent, Lnc. 10. Tertiò ex VValafr. loc. cit. ut animus audientium à minoribus ad maiora sentienda proficiat, & gradatim ab imis ad summa concendet. Alias duas causas lege apud Durand. loco citato, quæ inus mihi placeat.

^l Deo

32 Comment. in Rubr. Missalis. Pars I. Tit. X.

1 *Deo gratias.*] Burchard. Augustini s^eculo consueuerunt dicere Monachi cùm hominibus occurrebant, *Deo gratias*: quod ipse scribit *August.* ad *Psalm.* 132. adeò erat tunc in Missa & Officio visitatum. Gratias autem agimus Deo, quòd Doctrina sua panem nobis frangere dignatur, *ex Rupert.* lib. 1. de *Diuin. Offic.* cap. 14. Si Pauli

erat Epistola, dicebatur in fine, *Pax tecum, ex Aug. Epist. 163.*

2 *In fine quintæ Lectionis.*] Omittitur respōsio ministri, ne interrumptatur textus & sensus, ut ibidē legenti patet.

3 *Et in fine Lectionum, &c.*] Sunt hi dies luctus, in quibus abstinemus etiam à *Gloria Patri, &c.* & similibus loquendi modis festiuioribus.

2 *Post Epistolam dicitur Graduale, quod semper dicitur, p̄ praterquam Tempore Paschali, cuius loco tunc dicuntur duo Versus, ut habetur in Rubrica in Sabbato in Albis.*

3 *Graduale.*] Seu Gradale, Rabanus l. 1. c. 33. eò quòd cantabatur in inferiori gradu, *Ordo Rom.* vel iuxta gradus pulpiti in quo legebatur Euangeliū, *Raban. ibid.* vel quia cantabatur, dum Diaconus ascenderet gradus pulpiti Euangelici, *ex VV alafrid. cap. 22.* & *Rhenano ad Tertul. de Cor. milit.* vel in gradibus Altaris, *Duran. l. 4. c. 19.* Cantari autem cœpit, auctore Cœlestino I. *ex Sigeber.* anno Domini 426. & *Ruper. lib. 2. Diuin. Offic. cap. 21.* Ambrosius compositus, *ex Rad. Propos. 23.* Gelasius & Gregorius item, *ex Duran. loco citato.* appellantur in

Antiphonario Gregorij Responsoria.

p *Praterquam Tempore Paschali.*] Quia *ex Rup. lib. 1. cap. 34.* Graduale lamentum indicat & laborem, quæ non congrutunt cum tempore summæ lætitiae Paschalis. Summa verò fuit lætitia post recuperatum Thomam in Dominica in Albis, in cuius Sabbato ideo cessant Gradualia; eorum autem loco dicuntur duo Versus, qui nihil sinistrum aut triste sonant, *Innocen.* *loci citato cap. 33.* Quòd si infra Octauam Paschæ Graduale dicitur, id fit propter recenter baptizatos, *Ruper. lib. 8. cap. 1.*

3 *Post Graduale, dicuntur q̄ duo Alleluia, deinde Versus, & post Versum, vnum Alleluia. Tempore Paschali, quando non dicitur Graduale, dicitur aliud Alleluia post secundum Versum: & quando dicitur^r Sequentia, non dicitur post ultimum Versum, sed post Sequentiam.*

q *Duo Alleluia.*] Vsurpatur *Alleluia* in Liturgia S. Petri hoc loco. Post luctum lætitia sequitur, *Ruper. lib. 1. cap. 35.* & peregrina vox est, vt idem ait, ad exprimendum peregrinum gaudium, quod in Cœlesti Ierusalem nos manet. est enim vox Hebreæ, quæ significat *Laudate Dominum, Aug. in Psalm. 118.* cum plenitudine tamen

gaudij & exultationis, auctore *S. Thoma post Glos. in cap. 19. Apoc.* vnde & in diebus mœroris omittitur. *S. Germanus in Theoria explicat, Al.* id est venit, *el. Deus, uia, laudate.* Alias refert significations *Duran. lib. 4. c. 20.* Primam *ex Augustino, Saluum mo fac Domine.* Secundam *ex Hieronymo, Cantate laudem Domino. Tertiam*

ex

ex Gregorio, Pater, Filius, & Spiritus sanctus; sed est *S. Germani loco citato*: vel lux, vita, salus. Quartam *ex Petro Antifodoro*. Altissimus leuatus est in Cruce, lugebant Apostoli, iam surrexit. In aliam linguam transferri non debet, sicut nec *Amen*, propter sanctiorem auctoritatem, *Isidor. lib. 1. de Divin. Offic. cap. 13.* nam de Iero-solymana Ecclesia translata fuit ad Romanam à *S. Hieronymo iussu Damasi*, ut docet *S. Gregorius lib. 7. Epist. 63.* qui & eamdem vocem restituit, *ex Ruper. lib. 1. cap. 35.* non simpliciter, sed instituit, ut caneretur etiam extra tempus Paschale, ut explicat *Baron. ex August. in Psal. 106. cùm scribit de Damaso*, anno 384. quod enim erat in vsu Ierosolymis ante Damasum, & Damasus Romæ ordinauerat, fortasse deinde omissum fuerat usque ad tempora Gregorij. Et sicuti *Kyrie*, vox Graeca, ita & *Alleluia*, vox Hebreæ, à Latinis usurpantur; ut omnis lingua in Missa confiteatur, quia Iesus Christus in gloria est Dei Patris, *Innoc. III. lib. 1. cap. 33.*

Quod autem dicendum sit in Missa post Graduale, seu Epistolam, habetur in *Ordine Romano*: & geminatur, ob geminam quam expectamus glorificationem animæ & corporis. Additur *Versus* & alterum *Alleluia*, quasi intermixtum sit Graduale tum luctu, tum laetitia, ne deficiamus in hac vita

æruminarum plena, *Durand. loco citato*. Quod dicitur de *Sequentia & Alleluia* in hac Rubrica, habet *Burchard.* ut ultimum locum prope Euangeliū impleat *Alleluia*.

r Sequentia.] Diximus *suprà 1. p. tit. 5.* vocari iubilationem ab Ordine Romano; & cur dicta sit *Sequentia*, docuimus *ibidem*. Primum eatum Auctorem ferunt fuisse Abbatem Nogerum, seu Notherum, sancti Galli, & Nicolaum Papae eas approbassem, *Radulph. Propos. 23.* eas etiam fuisse in vsu Romano tradit *VValafr. Strabo cap. 22.* Verum SS. Ambrosio & Augustino adscriptas fuisse aliquas *Sequentias*, scribit *Duran. lib. 2. cap. 22.* Pulchrè igitur iunguntur *Sequentiae* cum vocibus *Alleluia*, ad explicandam Paradisi lætitiam ineffabilem in solemnioribus Festis, puta, in Paschate, & Pentecoste. cuius *Sequentiae*, *Veni sancte Spiritus, & emittre calitus, &c.* auctor esse perhibetur Robertus Franciæ Rex, apud *Trithemium & Duran. lib. 4.c. 22. circa annum 1003.* vel Hermannus Contractus, *ex Ligno vite lib. 5. cap. 70.* In Festo Corporis Christi Auctor est *Sequentia S. Thomas Aquinas*; quam tamen tribuit sancto Bonaventuræ *Io. Rioche l. 4. Compend. temporum cap. 71. col. 3.* sed primum puto verius. De *Sequentia Paschatis* mentionem subobscuram facit *Auctor Gemme anim. lib. 3. cap. 135.*

4 *Septuagesima usque ad Sabbatum sanctum* non dicitur *Alleluia*, neque dicitur in *Missis de Feria in Aduentu, Quatuor Temporibus, & Vigilis que ieunantur*, exceptis *Vigilia Nativitatis Domini*, se venerit in *Dominica*, & *Vigilia Pasche & Pentecostes*, ac *Quatuor Temporibus Pentecostes*. Nec dicitur in *Festo SS. Innocentum, nisi venerit in Dominica*.

^f Non dicitur.] Leo IX. de Conf.
Dist. 1. Hi duo. & Conc. Tolet. IV.
can. 10. prohibent in Quadragesima
dici. Vox enim tantæ lætitiae audienda
non est in diebus mœroris & tristitiae,
eiusmodi sunt à Septuagesima ad
Sabbatum sanctum; tum Feria Ad-
uentus & Quatuor Temporum, tunc
Vigilia quæ ieunantur, Alcuin. de
Divin. Offic. cap. de Septuagesima.
idem affirmit de Vigilijs cap. de Fe-
ria 6. in Parasceue. Stillicidium est
enim Alleluia gaudij cœlestis, Rup.
lib. 1. cap. 35.

^t Si venerit in Dominica.] Burchar.
quam nullo tempore ieunare, sed
semper festiuam esse, Dominicæ Re-

surrectionis auctoritas cogit, Alcuin.
loco citato de Feria sexta.

^u Vigilia Pascha, &c.] Burchard.idem
docet in duabus Vigiliis prædictis. In
his autem solemnioribus diebus licet
ieiunemus, lætitiae tamen plena sunt
omnia in diuinis Officiis celebrandis.

^x Sanctorum Innocentum.] Burchar.
propter plorationem Rachel, quæ in
figura præcessit Matri nostræ sanctæ
Ecclesiæ; aut quia tēpus erat, quo tunc
ad inferni claustra descendebant passi,
Alcuin. cap. Officiū. Vir erat in terra.

^y Nisi venerit in Dominica.] Quæ
Regina est dierum, ob Domini Resur-
rectionem, ex Ignatio suprà citato, &
Alcuin. suprà de Fer. 6.

^z A Septuagesima usque ad Pascha eius loco dicitur Tractus: qui Træ-
ctus predicto tempore in aliquibus Feriis non dicitur, ut suis locis
ponitur: nec dicitur in Feriis à Septuagesima usque ad Quadrage-
simam, quando repetitur Missa Dominicæ.

^z Tractus.] De eo in Ordine Ro-
mano. Tractus autem, hoc est, lu-
stus, ex eodem Ordine Romano de Se-
ptuagesima, à trahendo dictus est, quia
tractum cantatur, Alcuin. de Sept. &
veluti tractæ voces lugubres gemiti-
bus & suspiriis admixtæ sunt, Azor.
lib. 10. cap. 36. quæst. 8. Auctor Tra-
ctuum, vel Cœlestinus, Berno de Offic.
Missa cap. 25. vel Gelasius, Ruper.
lib. 2. de Divin. Offic. cap. 21. vel Te-
lesphorus, Durand. lib. 4. cap. 21. vel
hi omnes perfecere.

Humilitatis verò tempore dici so-

let, & semper in causa humilitatis po-
nitur, Amalar. lib. 2. cap. 3. vnde à
Septuagesima ad Pascha locum habet
Tractus; quia tunc mortem, quæ in-
travit in mundum per inuidiam dia-
boli, lugemus, Ruper. lib. 5. cap. 13. vel
miseriam vitæ præsentis, Innoc. III.
lib. 2. cap. 32.

^a Nec dicitur.] Iis certè diebus can-
tatur Tractus, quibus frequentior est
populus, ut ad luctum exciterit, nem-
pe Dominicis diebus, & in Quadra-
gesimæ Feriis secundis, quartis, & sex-
tis, Durand. lib. 4. cap. 21.

^b Dicto Graduali, seu Alleluia, seu Tractu, ^c dicitur Euangeliū. ^c Et
in principio Euangeliū dicitur, Dominus vobiscum. Respondetur, Et
cum spiritu tuo. ^d deinde, Sequentia sancti Euangeliū secundum N.
Respondetur, ^e Gloria tibi Domine. ^f In fine Euangeliū, à ministro
respondetur, Laus tibi Christe. quod etiam dicitur in fine illius par-

318.

tis Passionis, quæ legitur in tono Euangelij, & praterquam in Parascene. Postea si dicendum est, dicitur Credo.

b *Dicitur Euangelium.] Vox Græca, quæ Latinitate donata sonat bonum nuntium, Isidor. lib. 1. cap. 11. accipitur hic protexu historiæ Euangelicæ, quem Apostoli in Missa legebant; quod Schulting. p. 1. cap. 19. ex eo Pauli deducit, quod de Luca ait, *Cuius laus est in Euangeliō per omnes Ecclesiās.* Successores Apostolorum legi curantur in Missa, ut testantur *Liturgia omnes, & Strabo cap. 22.* Alexander Papa firmavit usum Decreti, Radulph. Propos. 23. & Gemma lib. 1. cap. 88. Est autem Euangelium principale omnium quæ dicuntur in Missa. Sicut enim caput corpori præminet, & illi reliqua consentiunt; ita Euangelium se habet cum toto Missæ Oficio, Ruper. lib. 1. cap. 37. Verbum Verbi est, Sermo sermonis, & Sapientia Sapientiæ, Innocen. III. lib. 2. cap. 47. Euangeliarium per annum Hieron. compoluit, ex Gemma lib. 1. cap. 87. certas enim statas Lectiones Euangelicas legi, testatur August. Prok. in Epist. Ioan. 1.*

c *Et in principio Euangeliō.] Ita Ordo Romanus; ut populus, ait, silentium præbeat, attentus & benevolus fiat; quod ostendit ille per ea verba, Et cum spiritu tuo. quod notat Ruper. 1. 1. cap. 36. Nam & Apostoli salutabant primū dicentes, Pax huic domui, Gemma lib. 1. cap. 23.*

d *Deinde, Sequentia, &c.] Ex Ordine*

Romano, quo docilis etiam fiat idem populus, Ruper. loco citato. Sequentia verò hoc loco est numeri pluralis, id est, ea quæ sequuntur in Textu Euangelistarum, Durand. lib. 4. cap. 24.

e *Gloria tibi Domine.] Chrysostome in Liturgia. Dicat, qui promptior non est, ut cum fructu capiat verba Euangeliō, Gloria tibi Domine. ita Amalar. lib. 3. cap. 18. Vel, qui capiunt, glorificant Dominum, qui mittit verbum salutis, ut dicitur Act. 11. Ruper. lib. 1. cap. 36. Vel, sapientiam & sermonem Dei hunc esse omnes nos credentes, clamemus, Gloria tibi Domine. ita explicat S. German. in Theoria rerum Ecclesiasticarum.*

Ante textum Euangeliō præmittitur, *In illo tempore; praterquam, quando est initium Euangeliō, vel in primis verbis textus describitur tempus proprium illius narrationis; ut, Anno quintodecimo, Elisabeth impletum est, &c.*

f *In fine Euangeliō.] Refert Durand. lib. 4. cap. 24. varios ritus. Quidam dicebant, Amen, hoc est, verum, vel fiat; alij, Deo gratias; alij, Benedictus qui venit in nomine Domini: nos Christum laudamus, de quo narratum est in Euangeliō. sed verba non sunt antiquiora Burchardo, qui ea refert, & ante eum nemo.*

g *Praterquam in Parascene.] Quæ Christo fuit dies improperij, non laudis.*

De Symbolo. XI.

h *Symbolum dicitur i post Euangeliū in omnibus Dominicis per annum, etiam si in illis fiat de Feste, in quo alias non diceretur. In tribus Missis de Nativitate Domini, & deinceps usque ad Octauam be-*